

El Kavgaları 3

– Bayram KAYA · 04 Haziran 2017

Kafa putu düşünmesi içinde olunan durumlar tıpkı türbana özgürlük, türbana demokrasi, türban dini bir inanç ve insan hakkıdır, demesi gibidir. Bu tarz düşünce putları sistemi her zaman enfekte eder. Parlamenter mantığa direnirler. Tıpkı diktatörlüğün demokrasiye direnmesi gibidirler.

Türban ortaçağ koşulları içindeki durumuyla güncelin El başlangıç koşullarına irca edilmesini simge etmekle, egemenliğin ve iradenin kullanılması bağlamında tekelliliğe bürünmüştür. Bu nedenle daima diktatörlüğün kullanımına yol olmuştur. Ağız söylemi içinde güzel güzel başka şeyi ifade eder gibi olmasıyla, hep diktatörlük değirmenine su taşırlar.

Kafa putu olucu durumlar diktatörlük ve inanıcı simgeler gibi zihniyetle her ortam içinde boy veririler. Diktatörlük ve inanıcı simge gibisinden olan türlü dirençlerin her biri El mantığı olan şartları, kendi zamanları içinde olan durumların ilişki bağıntısıyla hafıza ederler. Bu hafıza El zihniyetli oluşturmaktadır. Tartışılmayan tekil ve keyfi irade kullanılmasından yana olmaktadır Bunlardan biri fiili temsilciliktir. Diğer ikincisi o imleci güdüleyen inandırıcılık zihniyetidir.

Her iki tavır da ortaklaşan ilah iradesine karşı; keyfi ve tekil takdirle olucu zihniyeti oluşmaktadır. Biri fiili durumun temsilcisi. İnançlılık ta fiili durumun taraflı inşacıdır. Ve fiili durumla uygulama olan diktatörce zihniyete yatkındırlar. İnanıcı düşünce putlarını söylemek dışında geri bağlanımla hiçbir kanıt söylemezler. Söyleme gereği de duymazlar. İnanmış olması ve inandırılmış olması yeterlidir.

Diktatörlük olan zihniyeti diktatörlük oluşla istemediklerini söylerler. Tutum ve söylemlerin diktatör oluşa verim olduğunu bile idrak edemezler. Seçeneksiz tutumla inanıcı oluş zaten kör noktayı oluşturur. Bu kör noktalı beraberlikle zihniyetin iradesini simgeleyen alametler yoluyla güncel olana meydan okumaktadırlar

Hâlbuki demokrasi, diktatörlüğün içinde doğmuş olmasıyla, demokrasi yeni olmuş; diktatörlük te put olmuştu. Daha açığı diktatörlük üreten ilişkiler sonucu olmamakla üreten ilişki bağlamı değildir. İlahi dönem gibi üreten ilişkinin kendi kendisini düzenleyen, yönetim şekli değildir. Aksine üreten ilişkiye El koyan olmakla diktatörlük ortaya çıkar.

Bu nedenle diktatörlük ilahi dönemden doğmamış olmakla ilahi dönemi enfekte eder. İlahi dönemi enfekte şartlarıyla süreçli kılar. Sınıf menfaattir, özneli tek yanlı düşüncedir. Üreten ilişki özü gereği farklı dallarda üretimdir. Farklı dallarda üretim yapmak; farklı koşulların, farklı düşünce ve isteklerin zorunlu bir yanyana konmasıdır. Yani zorunlu olan farklı şartlarla farklı düşünceler olan inşa şartlarını ortaya koymak zorunda olmakla bu konsensüse düşüncesini söylemekle sürece katılır.

Konsensüs içinde bir madenci grupla, bir ekici ya da bir çoban grubun şartları da farklı olmakla düşünce ve istekleri de farklı olacaktır. Farklı gereksinmelerin, farklı üreten meslekleri de kendilerini temsille konsensüsle süreç içine katılırlar. Bu da irade ve kolektif oluşun zorunlu olurla kendisidir.

Parlamento süreci, ortak kanaatler iradesini ortaya koyan modern sistemdir. Tarih; bu misyon bilinci ve şimdiki sürecin somutluğu karşısında kolektif aklı kullanmakla, egemenliği üreten emekler eliyle yürütmekteydi. Tekçi iradeli put mantıklar, tarihi misyon ve somut gerçeklik sunamadıklarından "bu durum ezelden beri böyledir" simgeli ikon ortaya koyucu türbanla, parlamento karşısına dikildi.

Yontu dikme (put dikme) somut olur dikit biçimiyle; geçmişten günümüze kadar olan süreçler içinde türlü türlü biçimleriyle de olsa; El sahipli egemenlik ihdasının meydan okumasını mana eder. El, mülk benim deyip, kendi mülkü üzerine istiva etmekle kendisini izafe eden Baal'leri (dikit taşları) dikmişti.

Bu baal dikit taşlar o yerin; El Baal'e ait oluşunu ya da o yerin El mülkü olduğuna atıftır. Dikitler karşılaşılan her yerle El toprağı denmesi olurdu. El mülküdür girilemez deniş sekleri simgeliyordu. Herkesin olana karşı; yeni tip, özel bir sahiplik üzerinde, yasak oluşu ortaya koyuyordu. Baal dikili yerler özel mülk demekle kutsanan kutsal toprak demektir.

İyi de El, sahipliği olmasını belirtir baal denen taş (dolmen-put) dikitleri kime karşı dikiliyordu? Put dolmenler tapım için mi dikiliyordu? Yoksa dolmenler bir nedenle dikildikleri tarzda; olmuş bitmiş hazır ve nazır olan durumları mı tazimde bulunmaya denk düşüyordu?

Bir baal, bir Hacer ul Esvet, bir Kâbe; tapım saygılıma yeri olmadan çok önce; mülk sahipliğini ve mülk koruyuculuğu olmanın dikiti olmaktan dönüşleri simgeliyorlardı. Kime karşı? Mülksüzlere karşı. Niçin dikit ve inşa oluyordular? Mülk sahibi meşruiyeti baskı ve basınç alameti olmakla, dikit ve inşa ediyorlardı.

Siz de bu sahipliğin iradesine sahibi ortada gözüküyor iken üzerinize bir gözetmen olmasıyla; size bir hatırlatıcı olmasıyla; zihinlere gömülü bir dekode olmanın dikit olucu zihin takipçileriydiler. Sizler zihni takipçiliği sembolize eden simgeler kuşatmalı koşullu bağlılığınızı; seremonine olur fiil anlamıyla sözleşiyorsunuz. Bu sözleşmeyle bu tür göze sokulan sahiplik anıtına rıza gösterip; rızayı fille, tazime ediyordunuz. Böylece köleci yaklaşımın ant içmesi (ritüeli ahit sözleşmeleri) içinde oluyordunuz.

Bu ritüeli ant içer yaklaşımınızla, bu duruma "ezelden beri böyledir" demeyi onaylıyordunuz. Böylece ortaklaşa olan ilahi ölçekli vicdanınızı bırakıyordunuz. Ortaklaşa olmayan süreçleri mülk hakkı deyişle vicdan yerine koyuyordunuz. Yerine konulan mülk hakkı; kira, kâr, faiz, komisyon, rüşvet, himmet, bağış, icar, ihsan, lütuf, kader vs. olucu kıyaslama değer yargıları; hep El ölçeğine göre idi. Böylece siz pırl-pırl olmakla sızlayan El ölçekli bir vicdanın sahibi oluyordunuz.

Bu vicdana göre oluşan değer yargılarınız nedeniyle El'in sizi görmediği yerde sizin kendi yaptıklarınızla kendi kendinize sorgulanmanıza vicdan oluyordu, Dikitler bu tarz baskı ve basıncı her yerde vicdana kazımaya hazırdılar. El sahiplikle damgalı dolmenler karşısında siz, sızlayan bir vicdanla dikite ağlayıp; El sahipliğine sığınıp; buraların vicdani arınma duvarı olması karşısında ağlıyordunuz. Böylesi ibadetle ya da ayini dolmen etrafında dönme ritüeline çevirip kendi kendinize bu değerlerle yargılanıyordunuz.

Put ya da Baal'ler ilk önce ilahi yapıya göre ortak mülk olmamanın karşısına özel mülk olucu meydan okuma belirtisi olmakla dikiliyordu. Ki artık eskisi gibi ilah mülkünde geziyor gibi elinizi kolunuzu sallaya sallaya gezemezsiniz demektir. Baal ya da put dikimi El sahipli özel mülk anlamına geliyordu. Burayı görünce siz; kendinizi kontrol etme bağlamında çarpışma kaçıyordunuz. Baal, backgrounddu.

Baal ya da put dikiminin ikinci nedeni de, baal dikili yer; hem mülk sahibinin kimliğini size söylüyordu. El, Bel, baal, Balbal, İsis; İştâr, İt, uzza vs. gibi adlarla anılan El'in sahipliğini ve kendi mülk egemenlik alanını sınırlıyordu.

Üçüncü oluşla baal dikili bu alan içinde olmak, ya ölümdü; ya da o dikiti temsil eden El'e isteyerek veya istemeyerek köle olmaktı. Dördüncü oluşla da başka El'lerle olan sınır ihtilafını, bu dikitlerin varlığıyla savunuyordunuz. Kimi kez bir Elden kaçıp diğer El'in insafına (köleliğine) sığınıp, takipçiden kurtuluyordunuz vs.

Yani yağmurdan kaçarken doluya da tutulabiliyordunuz. Put dikimi köleci dönem içinde bu niyetle başlamıştı. Buna imanla direnç noktalarınız oluşuyordu. Yine bu put dikimleri olan dolmenlerin olduğu yerler nerede nasıl ve hangi Ele göre davranır olacağınızı size gösterir. Size, dikkat diyordu. Baal gününde İsis gününe göre davranamazdınız. Güvende, esende ya da; tehlikede oluşunuzdu. Yine panteon içindeki bu Baal'ler size inek değil de koyun; kara koyun değil de 2 yaşında ak koyun; ya da güvercin veya mercimek vs. sunmanızı, size çağrışmayla; söyleyen anlatım dili oluyordu.

Put söylemlili anlayış, bir öncesiyile, şimdi arasında aracı bir bağ oluşla süreci kavrayıştı. Yeni olanı; eski olan, bilindik olan, yol haritası olan üzerinde anlama yapmayı, bilmeyi; düşünsel oluşla kafalarda evirip çevirmedir. Bu da eski parametrelerle yeniye, anlamamak olmasıyla; yeniye anlayamamaydı.

Çelişki şuydu. Yeni olanı eskiye göre anlıyordunuz. Bu durum yeni olanı, eski bilinene göre tarif eden anlama oluşuyla doğru bir süreç iken; eski olan yeni olanın kontur ve boyutlarıyla bire bir örtüşemez. Kişi yeni olanı eskiye göre, kırpar. Yeni üzerinde, eskiye göre olan kırpmalar nedeniyle yeni olan eski olana göre olur. Ve yeni olan eski olana göre anlaşılmaz da olur.

Yeni olandan eski olana göre yapılan örtüşmez olanın kırpmalarıyla yeni olan; eskiye göre kayıplar verir. İşte bu kayıplar nedeniyle yeni olanın eskiye; eski olanın da yeniye karşı dirençleri artar. Eski olan da bu dirence karşı, kendi kafa putunu koyması ile yeniye direnir. Oysa örtüşmez noktalar fark edilip; fark

kavrandığında yeni bilinç ortaya çıkacaktı.